

han skulde ligge under, alligevel søge at gøre dem, som overfaldt ham, saa megen Skade som muligt. Men andet var det jo ikke, som skete i Slaget ved Fredericia; det, der den Gang skete, var jo ikke andet, end at Danmark var Genstand for et Overfald, og vi saa langede dem, som vilde gøre os Fortræd, en ud mellem begge Øjnene, og det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds i mindste Maade kan finde noget forkasteligt eller urigtigt deri eller noget, som kunde smage af Militarisme. Der er dog overmaade stor Forskel paa, om man optræder som Bølle og overfalder fredelige Medmennesker, eller man optræder i Selvforsvar og søger at værges sit Liv, sin Ære og sit Gods, saa godt man kan. Det har jo allerede den ærede Ordfører udtalt, at det jo i Virkeligheden var det, der skete i 1849; det lykkedes os at jage Oprørerne og de fremmede, der støttede dem, ud af Landet, og det kunne vi godt være bekendte at fejre uden derfor i nogen Maade at sigtes for Militarisme og andet lignende. Jeg hørte med stor Glæde, at det ærede Medlem slog stærkt paa de nationale Streng, at det ærede Medlem antydede, at Nationalitetsideen sandelig ikke var ham og hans Meningsfæller ligegyldig. Jeg hørte det med stor Glæde, for jeg tror, at der er ingen, der kan yde den danske Nationalitet saa megen Støtte som det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Jeg er, efter hvad jeg her har hørt, overbevist om, at næste Gang Gustav Johannsen kommer paa Valg i Sønderjylland, vil der ikke ske dette, at der bliver stillet en Socialdemokrat op imod ham, de tyske Socialdemokrater, som jo ogsaa have vist Sympati for Nationalitetsideen, ville afholde sig derfra, og hvis dette ikke sker, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vil bruge sin Indflydelse og paa det indstændigste opfordre sine danske Meningsfæller derovre til at støtte Nationalitetskampen i Sønderjylland. Derfor er jeg overordentlig glad for de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte, at det var bedst, om Veteranerne fik Lov til at holde deres Fest i Fred, men det er jo netop det, som jeg frygter i høj Grad for, at de ikke faa Lov til. Det bliver andre, som komme til at styre og lede denne Fest, og de gamle Veteraner ville kun blive brugte som Staffage og være Festens Trækplaster. De faa Lov til at staa og raabe Hurra for de Taler, der blive holdte af andre,

men derimod bliver det sikkert ikke dem, der blive de ledende ved Festen. Inden vi gaa til Afstemning, vil jeg gøre opmærksom paa, at den Bevilling, der forlanges her, er jo ikke en Bevilling til Veteranerne, men til Fredericia Byraad, det er dem, som have søgt om det, og det er dem, som skulle have Pengene. Men nu er Fredericia Byraad ganske sikkert et af de mest højresindede og militaristiske Byraad, vi have nogetsteds her i Landet (Afbrudelse af *Ousen*). Det ærede Medlem for Fredericia siger, at han havde 3 Medlemmer af Byraadet som Stillere. Ja, det, at de kunne give sig til at være Stillere for det ærede Medlem, det er nu intet Bevis paa, at de ikke skulde være gode Højremænd og Militarister. Nej, det tror jeg nok, vi kunne slaa fast, at de, der skulle have disse Penge, ere et af de mest højresindede og militaristiske Byraad, vi have her i Landet. Det er dem, der blive de agerende og ledende, og det er dem, der faa trukket Veteranerne over til Fredericia. Det er som sagt dem, der komme til at give Tønen an ved Festen, og jeg tvivler ikke om, at naar det bliver disse Folk, der skulle lede og styre, vil denne Fest let komme til at blive et Udtryk for Militarismen og en Forherligelse af Krigshaandværket, og derfor vil jeg ikke gaa med til Bevillingen.

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at nu er der kommet et nyt Motiv med til at stemme mod Bevillingen, og det er det, at det er Fredericia Byraad, der skal tage mod Pengene. Men Faktum er, at Pengene skulle anvendes til Gavn og Glæde for Veteranerne, og de, der stemme mod Bevillingen, forsøge at berøve Veteranerne den Gavn og Glæde, de kunne have af, at man yder disse Penge.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 109, 110 og 111 til § 22 af *Krigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B., Sp. 1179—80) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 112 til samme Paragraf af *Krigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* med Undtagelse af *Klausen*, vedtoges med 83 Stemmer mod 11.